

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.637 van 30 september 2003
in de zaak A. 135.812/XII-3837.**

In zake : Ronald VLAEMINCK,
 wonende te Gent,
 Schoonmeersstraat 34

tegen :

de HOGESCHOOL GENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. Bral,
kantoor houdende te Gent,
Henleykaai 3 R.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald Vlaeminck op 23 april 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 euro per dag van de tenuitvoerlegging van “de afwijzende beslissing waarbij de Hogeschool Gent weigert het arrest Ronald Vlaeminck nr. 109.284 van 15 juli 2002 uit te voeren, volgens het gezag van gewijsde van voormeld arrest”;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgesteld door auditeur D. Mareen, op grond van artikel 93 van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door
auditeur D. Mareen;

Gelet op de beschikkingen van 1 juli 2003, houdende bevel tot
neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 23 september 2003;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad E. Brewaeys;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. Bral, die verschijnt voor
de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feitelijke gegevens.

1.1. Verzoeker, industrieel ingenieur elektriciteit, optie elektronica en
licentiaat in de economische wetenschappen, is van 19 januari 1989 tot 1 oktober 1993
aangesteld aan de Industriële Hogeschool Gent. Zijn ambt wordt afgeschaft bij
beslissing van 26 april 1993 waarbij de personeelsformatie voor het academie-
jaar 1993-1994 wordt goedgekeurd. Deze beslissing wordt door de Raad van State
nietigverklaard bij arrest nr. 104.882 van 20 maart 2002.

1.2. Bij arrest nr. 109.285 van 15 juli 2002 worden op vordering van
verzoeker vernietigd :

- de beslissing B/368/1993/122 van 14 september 1993 genomen door de raad van
bestuur van de Hogeschool Gent, waarbij Filip Debersaques als tijdelijk leraar

T.V. 15 u van 50' chemie, spec. instrument, technieken, stagebegeleiding HOKT, IH-CTL, academiejaar 93-94 aangesteld werd;

- de beslissing B/368/1994/024 van 24 maart 1994 waarbij de personeelsformatie HOLT voor de IH-CTL Gent voor het academiejaar 1994-1995 vastgesteld wordt, en de beslissing B/368/1994/026 van dezelfde datum in zoverre door deze beslissing impliciet geweigerd wordt Ronald Vlaeminck met de waarneming van het afgeschafte halftijdse ambt assistent elektriciteit te belasten;
- de beslissing B/368/1994/212 en de daaruit voortvloeiende beslissing B/368/1994/218, beide op 27 september 1994 genomen door de raad van bestuur van de Hogeschool Gent, waarbij in beslissing B/368/1994/212 de personeelsformatie HOLT, IH-CTL gewijzigd wordt en als dusdanig vastgelegd voor het begin van het academiejaar 1994-95 en waarbij :
 1. een F.T. assistent landbouw, spec. agrochem. (sic) analyseren vacant verklaard wordt voor het academiejaar 1994-1995 aan de IH-CTL-HOLT;
 2. Filip Debersaques aangesteld wordt als FT assistent land- en tuinbouw, spec. agrobiologische (sic) analyseren voor het academiejaar 1994-1995 aan de IH-CTL-HOLT;
- de beslissing van 8 november 1994 genomen door de raad van bestuur (B/368/1994/240) van de Hogeschool Gent waarbij
 1. J. Huysman wordt aangesteld in het vacant ambt van 3/10 docent en 1/4 assistent toegepaste economie aan de IH-CTL-HOLT voor het academiejaar 1994-1995;
 2. Ronald Vlaeminck impliciet geweigerd wordt de betrekking van FT docent economie aan de IH-CTL-HOLT, waar te nemen.

1.3. Het arrest nr. 109.284 van 15 juli 2002, waarvan verzoeker de uitvoering vordert, overweegt dat “bij arrest nr.105.571 van 17 april 2002 inzake De Spiegeleer, verbeterd bij arrest nr. 108.022 van 19 juni 2002, de bij het voorliggend beroep bestreden beslissing B/368/1993/103 van 14 september 1993 heeft vernietigd; dat de bestreden beslissing derhalve geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat het beroep geen voorwerp heeft, zodat ambtshalve wordt vastgesteld, dat het annulatieberoep niet ontvankelijk is”;

1.4. In zijn brief van 19 augustus 2002 vraagt verzoeker aan de verwerende partij die arresten uit te voeren. Bij brief van 30 augustus 2002 richt verzoeker aan de verwerende partij een “aanmaning conform artikel 36 § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State” omdat hij “tot op heden niet in kennis is gesteld omtrent het rechtsherstel (...) inzake het arrest nr. 104.883 (...) in samenlezing met het arrest nr. 104.882”. Hij stelt daarin het volgende : “ik wens er tevens uw aandacht op te vestigen dat de hierboven aangemaande uitvoering van het arrest nr. 104.883 (...) niet in strijd mag zijn met het gezag van gewijsde van het arrest nr. 109.285 waarvan in deze brief uitvoering wordt gevraagd (geen aanmaning wegens ontvankelijkheidsvereiste van drie maand)”. Bij brief van 21 oktober 2002 verstuurt verzoeker aan de verwerende partij een “aanmaning conform artikel 36 § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State” omdat hij “tot op heden niet in kennis gesteld omtrent het rechtsherstel dat mij dient toegekend inzake de arresten (...) nrs. 109.284 en 109.285 (...)”.

1.5. Op 29 oktober 2002 laat de algemeen directeur van de verwerende partij verzoeker onder meer het volgende weten :

“(…)

Wat de verdere uitvoering van de arresten van de Raad van State betreft zullen wij u ten spoedigste de resultaten van het lopende onderzoek laten weten. Gelet op het feit dat het dossiers betreft van onze rechtsvoorganger is het opvragen van de originele dossiers een vereiste, doch tijdrovende, opdracht”.

2. Beoordeling.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het voorwerp van de vordering een impliciet afwijzende beslissing is en verzoeker blijkbaar “twee afzonderlijke onafhankelijke procedures dooreen heeft gehaald”, omdat de aanmaning van 30 augustus 2002 expliciet gebeurd is onder verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat betrekking heeft op de dwangsom-procedure terwijl de eigenlijke aanmaning diende te gebeuren onder verwijzing naar artikel 14 van de gecoördineerde wetten, dat betrekking heeft op de annulatie-

procedure, waarbij het stilzwijgen van de overheid zou worden beschouwd als een stilzwijgende weigering;

2.2. Overwegende dat verzoeker de impliciet afwijzende beslissing wil aanvechten zoals die had kunnen tot stand komen bij het aanwenden van de procedure bepaald bij artikel 14, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat hij in zijn uiteenzetting betreffende de ontvankelijkheid immers verwijst naar de aanmaning die hij heeft betekend en naar het verloop van de termijn van meer dan vier maanden, “waardoor het stilzitten van de Hogeschool Gent als een afwijzende beslissing aanzien wordt”;

3.1. Overwegende dat artikel 14, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het volgende bepaalt :

“Wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bijzondere bepalingen die een andere termijn vaststellen of aan het stilzwijgen van de administratieve overheid andere gevolgen verbinden”;

3.2. Overwegende dat de bedoelde “aanmaning” duidelijk blijkt moet geven van de bedoeling van de betrokkene om het stilzwijgen van het bestuur, overeenkomstig artikel 14, § 3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, te beschouwen als een afwijzende beslissing waartegen hij beroep kan instellen bij de Raad van State; dat de aanmaning m.a.w. precies en duidelijk moet zijn, en de overheid een termijn van vier maanden moet laten; dat een schrijven waarin impliciet, noch expliciet wordt verwezen naar voornoemd artikel 14, § 3, en waaruit evenmin op een andere manier de bedoeling van de verzoeker blijkt aan het stilzwijgen van het bestuur de in de wet omschreven gevolgen te verbinden, niet als de door de betrokken wetsbepaling opgelegde aanmaning kan worden beschouwd; dat de hierboven geciteerde brief van verzoeker niet doet blijken van diens wil het mechanisme van artikel 14, § 3, in werking te stellen; dat de brief van 19 augustus 2002 echter

niet vermeldt dat het om een ingebrekestelling gaat in het raam van voornoemd artikel 14, § 3; dat ook de daaropvolgende brieven van 30 augustus 2002 en 21 oktober 2002 enkel vermeldden dat zij werden verzonden als “aanmaning conform artikel 36 § 1 van de gecoördineerde wetten op de raad van State”; dat het beroep niet ontvankelijk is; dat de vordering tot opleggen van een dwangsom bijgevolg evenmin ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing onder verbeurte van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
dertig september 2003, door :

de HH. E. BREWAEYS,
F. BONTINCK,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

E. BREWAEYS.